

fragtindtægterne for det pågældende land og de samlede bruttofragtindtægter. Nedslaget beregnes herefter for hvert enkelt land som den danske skat, der falder på den beregnede indkomst fra det pågældende land, dog højst de faktisk betalte fragtskatter.

Denne opgørelsesmetode indebærer, at den generelle mulighed for at se bort fra underskud med henblik på at kunne opnå fuldt nedslag efter credit-metoden for udenlandske skatter (ligningslovens § 33 H), ikke lader sig anvende af rederierne. Derfor kan fragtskatter, som betales til en fremmed stat, og som overstiger den danske skat, der falder på indkomsten fra den pågældende fremmede stat, fremføres til evt. fradrag i skatten i de nærmest følgende fem indkomstår (ligningslovens § 33, stk. 8).

Bestemmelsen sikrer, at rederier kan udnytte fradrag for udenlandske fragtskatter, som er betalt i år, hvor virksomheden giver underskud, eller hvor overskuddet ikke er stort nok til, at der ved lempelsesberegningen fuldt ud kan gives nedslag for den udenlandske fragtskat.

4) Værfter:

Enkelte særlige skatteregler, der har betydning for værfter gennemgås i »Skatteudgifter i Danmark« på side 178f.

5) Luftfart:

Ud over de under det generelle afsnit nævnte afvigelser nævnes i »Skatteudgifter i Danmark« på side 228 ff nogle særlige regler om fritagelse for brændstofafgiften.

6) Indkøbscentre:

For indkøbscentre gælder ingen særlige skatteregler.

--

Inden for Erhvervsministeriets ressort forekommer der særregler i følgende love:

1) Rederivirksomhed:

a. Aktieselskabsloven, lovbekendtgørelse nr. 545 af 20. juni 1996.

I aktieselskabsloven forekommer en særregel for rederivirksomheder, der adskiller sig fra de generelle regler, der gælder for alle aktieselska-

ber. Det drejer sig om aktieselskabslovens § 52, stk. 3, hvorefter et enkeltmandsfirma eller et ansvarligt interessentskab kan være direktør i selskabet forudsat, at indehaveren eller interessenterne opfylder aktieselskabslovens øvrige betingelser for at være direktør.

b. Lov om Handelsflådens Velfærdsråd, lov nr. 253 af 25. april 1990.

Med det formål at varetage og fremme søfarendes velfærd til søs påkræves en særlig afgift på 100 øre pr. dag for hver søfarende, der er forhyret på et dansk handelsskib. Afgiften påhviler den søfarende og rederen med halvdelen til hver.

c. Lov om offentlig sygesikring, lovbekg. nr. 77 af 31. januar 1994 og bekendtgørelse nr. 986 af 6. december 1994 om rederiers bidrag til sygesikring for søfarende.

Rederier betaler et særligt bidrag pr. søfarende forhyret på dansk skib i udenrigsfart til delvis dækning af statens udgifter til sygesikringsordningen for søfarende.

d. Lov om søfartsuddannelsen, lov nr. 388 af 10. juni 1997, og bekendtgørelse nr. 871 af 27. november 1997 om tilskud til praktikplads mv. til søs.

Staten yder tilskud til praktikpladser til søs for skibsofficersaspiranter og overtallige, ubefarne skibsassistenter samt dækning af hjemrejseomkostninger for ubefarende skibsassistenter.

e. Søloven, lovbekg. nr. 39 af 20. januar 1998.

I visse tilfælde stilles der på søfartsområdet større krav til ejerens tilknytning til Danmark for, at et skib kan sejle under dansk flag, end hvad der gælder omkring nationalitet for landjordens virksomheder.

f. Lov om krigsforsikring af skibe, lov nr. 387 af 10. juni 1997.

Rederierhvervet har sit eget krigsforsikringinstitut. I tilfælde af krig, hvor der ikke kan forsikres på det private marked, vil der være medfinansiering af skaderne fra statens side inden for en nærmere angivet ramme.

g. Lov om dansk internationalt skibsregister, lovbekg. nr. 273 af 11. april 1997.

Loven muliggør ansættelse af personer uden dansk bopæl på lokale overenskomster.